

ABSTRAKT

Teoretická část bakalářské práce obsahuje poznatky získané analyzováním dostupné odborné literatury týkající se historie, jednotlivých druhů a diagnostiky specifických poruch učení, metod nácviku počátečního čtení a psaní a vlivu specifických poruch učení na osobnost dítěte.

Praktickou část práce tvoří kvantitativní výzkum realizovaný pomocí dotazníkového šetření pro pracovníky základních škol, ve kterých byla aplikována metoda Sfumato – Splývavé čtení (dále jen Sfumato). Cílem práce je zhodnotit výskyt specifických poruch učení - dyslexie u dětí od první do čtvrté třídy na základní škole, u kterých byla pro výuku prvopočátečního čtení zvolena metoda Sfumato. V rámci krajů České republiky je nejvyšší výskyt dyslexie 11,9 % v Moravskoslezském kraji, oproti tomu Praha vykazuje nejnižší výskyt a to 3,4 %. Nejnižší výskyt dyslexie byl shledán u žáků v prvních ročnících, nejvyšší poté ve třetích ročnících. Napříč všemi ročníky byly nejčastěji diagnostikovány středně závažné poruchy učení (SPU 3). Z výzkumu vyplývá, že metoda Sfumato značně eliminuje výskyt závažných poruch učení a to na hodnotu 0,4 %. Celkový výskyt dyslexie při aplikaci metody Sfumato byl 6 %. V porovnání s analyticko-syntetickou metodou byly obě metody vzhledem k prevenci rozvoje dyslexie srovnatelné. V porovnání s metodou genetickou se Sfumato jeví jako méně rizikové ve vztahu k rozvoji dyslexie.

Jelikož doposud není výzkumně podloženo, která z metod nácviku prvopočátečního čtení je pro děti nejpříhodnější, věřím, že tato práce může pomoci vedení škol při výběru vhodné metody výuky prvopočátečního čtení. Práce by mohla také sloužit jako podklad pro další šetření. Bylo by přínosné v šetření pokračovat, abychom mohli sledovat změny ve výskytu dyslexie i v dalších ročnících.

KLÍČOVÁ SLOVA:

dyslexie, počáteční čtení, Sfumato - splývavé čtení, specifické poruchy učení